

רווחה חברתית

Social Welfare

השירות הבולאי

המשרד הראשי: שד' ירושלים 12, יפו 61080

233/234 PHILATELIC SERVICES

22.8.78

MAIN OFFICE: TEL AVIV - YAFO · ISRAEL

RABBI BENZION MEIR HAI OUZIEL, Sephardi Chief Rabbi of the Holy Land (bearing the traditional title of "The First in Zion") from 1939 to his death in 1953, was born in Jerusalem in 1880. In 1900 he was appointed teacher at the "Tiferet Yerushalayim" yeshiva and later established and directed the "Mahzikei Torah" yeshiva. In 1912 he was named Chief Rabbi of Jaffa and District, a position in which he showed great organisational talent and moral courage vis-a-vis the hostile Ottoman authorities in World War I.

From 1921 to 1923 he served in Salonika, propagating Jewish education and Zionist ideas. From 1923 to 1939 he served as Chief Rabbi of Tel Aviv.

Rabbi Uziel was a religious and civic leader of enormous influence, liked and respected by all sectors of the population. He was a central figure in the "Mizrachi" movement, a member of the National Council of the Jews of Palestine, honorary President of many religious and welfare institutions, a delegate on behalf of the world Sephardi Union to three Zionist Congresses and a member of the Zionist executive. He appeared for the Zionist cause before the Mandates Commission of the League of Nations and the British Commission on the Wailing Wall and took part in the 1939 Round Table Conference in London. He took part in all the national demonstrations which led up to Israel's Independence and in 1945 and 1947 appeared before the Anglo-American and UN Committees of Inquiry. His learned works include treatises on the Shulkhan Arukh, on the Origins of Faith and on many other spiritual and legal subjects.

רווחה חברתית

בעשרות השנים האחרונות השתרש במדינות העולם החופשי הניב הלשוני "שירותי רווחה".

במשמעותו הרחבה הוא מציין תפיסת עולם, שלפיה הממשל מצווה לספק שירותים הכרחיים ליחיד, למשפחה ולקהילה כדי שיוכלו להגיע לרמת חיים של רווחה חברתית, כי הממשל הוא שאחראי לקיום האוכלוסיה ולקידום הסדר החברתי הרצוי.

"שירותי רווחה" מאפיינים רמה גבוהה יותר של מהות השירותים החברתיים, שירותים המושתתים על יסוד רחב ואיתן המבטיח ונותן אפשרויות יסודיות לעצם הקיום האנושי. רק אחרי שאפשרויות אלה מובטחות וניתנות, שואפים להגיע לרמה גבוהה יותר של רווחה חברתית.

זאת יש לדעת, מימוש הציפיות ומילוי הדרישות למתן שירותים חברתיים ברמה מסויימת, משמשים נקודת מוצא לציפיות ודרישות לרמה גבוהה עוד יותר של שירותים חברתיים.

מתברר, איפוא, שהגדרת המונח "רווחה חברתית", אינה הגדרה קבועה ויציבה, היא משתנה במשך הזמן ותמיד מציינת מחדש את השאיפות של היחיד ושל החברה לשירותים נוספים. התפתחותו והתקדמותו של המין האנושי הם שמכתיבים, באורח מתמיד, משימות ואתגרים חדשים.

מה שנחשב עד לפני זמן-מה למותרות, היום הוא צורך ראשוני, שאספקתו לכל טבעית ומובנת מאליה. לפיכך, ניתן לקבוע, שה- מותרות-של-היום יהיו מחר צרכים יסודיים וחיוניים עד כדי כך, שאין קיום אנושי הוגן בלעדיהם.

מכאן, שהמושג "יסוד", גם הוא, אינו יציב וקבוע והוא מתרחב והולך ומדי פעם, הוא כולל צרכים נוספים. יש להניח, שבעתיד עוד יתרחב וילך מושג זה ויכלול עוד ועוד צרכים.

השינויים המהירים, המתרחשים בתקופת חייו של אדם אחד, ממחיי- שים את ההתפתחויות המהפכניות, שקידמו את האנושות בכל תחומי החיים, ומבהירים שאספקתם היא עניין של זמן בלבד.

השאיפות והמטרות של הרווחה החברתית בשנות ה-60, שהיו נושאים למחלוקות ציבוריות ולמאבק עם המימסד, לא יזכרו כלל בקביעת שאיפותיה ומטרותיה של הרווחה החברתית בשנות ה-80.

זכורים היטב הוויכוחים על הצורך לסלול כביש מודרני לאילת, להנהיג ביטוח-לאומי, או מתן זכות עבודה לכל דורש, שהיו בזמנם בבחינת חלום ואילו כיום, הם מובנים מאליהם ודומה שהם קיימים מקדמת דנא. כך גם זכינו, השנה, לחוק חינוך תיכון חינום, חוק שעד לפני שנים אחדות לא נראה כבר-ביצוע.

המדינה קובעת לעצמה את סדר הקדימויות על-פי צרכיה ואפש- רויותיה ויש עדיין שאיפות הנשמעות כהזיות, אבל אין ספק, שגם אלה יגיעו לידי ביצוע והיו חלק משירותים מקובלים של רווחה חברתית.

בחדש אוגוסט 1978, תתכנס בירושלים הוועידה העולמית ה-19 של המועצה הבין-לאומית לשירותי רווחה - (International Council of Welfare Services) הכינוס יציין יובל שנים לקיומו של ארגון זה.

הארגון, הפועל בכל חלקי העולם, נחשב כמוסד המוסמך והמוכר בנושאי הרווחה החברתית.

נושא וועידת היובל בירושלים הוא: "רווחת אנוש - האתגר לשנות ה-80 - הפעילות החברתית, הכלכלית והפוליטית".

כינוסם של טובי המומחים בתחומי ההגות והמעשה, מבטיח רמתם הגבוהה של הדיונים. ילמדו בה מנסיון העבר - מן ההישגים והכשלונות, יובאו רעיונות מחשבתיים ותיכנוניים חדשים, יוצגו הצעות ותכנויות ויידונו דרכים ליישומן המעשי, יצביעו על דגמים ודפוסים חדשים וידונו בפריצת דרכים חדשות להקניית רווחה חברתית, יחזקו קשרים קיימים ותתהדק העזרה ההדדית הבין-לאומית.

אווירת ירושלים, רוויית ההשראה, תישרה על משתתפי הוועידה שידימו תרומתם לקידום הרווחה החברתית בעתיד.

goals and formed the subject of heated debates, even open clashes with the authorities. Here in Israel, for example, during the first twenty years of the State, people laughed when plans were put forward for the construction of an "autostrada" from Metulla to Elat; when it was proposed to provide universal free high school education; comprehensive national insurance; comprehensive universal health insurance; jobs for all; decent housing and pleasant living conditions, etc. Some of these proposals were filed away almost immediately on the grounds that they were "Utopian" and "impossible to achieve" — "dreams of the future" — "distant goals, way over the horizon" — and yet but a few years have passed (years of wars and crises !) and many of these plans have taken on flesh and blood and the country has moved closer and closer to the day when they will all have been transformed into realities though, even there priorities will have to be observed.

In August, the 19th World Conference of the International Council on Welfare Services will take place in Jerusalem. This Conference will mark the Jubilee of the organization which was founded in Paris in the year 1928. The Council which is active in all five continents, is recognized as the authoritative body in the sphere of Welfare Services.

The Jerusalem reunion of the outstanding brains in both the theoretical and practical fields, promises a high level of discussion, new lines of thought and planning and practical suggestions for their implementation. It is our hope that the unique atmosphere of Jerusalem that has influenced Man from time immemorial, will influence the Conference's deliberations so that all may learn from the achievements and failures, the crises and solutions of the first 50 years, and that "from Jerusalem there shall go out glad tidings to the world".

The Conference is expected to provide a new approach to the problems facing us in the years ahead to help us discover new peaks on the road to Welfare Services and to strengthen the bonds of mutual help between nations.

בזל דוחה חברתית צויר ע"י ד. בן דב וג. שגיא, תל אביב

THE SOCIAL WELFARE STAMP WAS DESIGNED
BY D. BEN DOV & G. SAGI, TEL AVIV

The term "Welfare Services" as it has come to be generally interpreted during these past few decades in Israel, as in the other countries of the free world, implies that the governments and their institutions accept responsibility for their people's conditions of life and for assisting society to improve its situation by supplying those services that the individual, the family and the community have come to expect and to demand as of right.

"Welfare Services" refers to a level of social services lying between the basic essentials that have already been achieved and the goal of a Welfare State. In other words, before we fight for our Welfare State, we first have to ensure the basic essentials of life. In this connection, we must remember that satisfying these needs does not mean the fulfillment of our task — there will always be unmet expectations which become unmet needs, for as one set of needs is satisfied, so a further set of demands is put forward which has to be satisfied in turn.

The implications of "Welfare Services" are, therefore, in a state of continuous flux, reflecting as they do, the aspirations, achievements and expectations of the individual and the community at any given point of time. As Man progresses and becomes ever more ambitious, he finds himself new challenges and sets himself new goals. What was, only yesterday, an object within the reach of only the few, is today regarded as a basic commodity enjoyed by the public at large and to be brought within the reach of everyone. It follows, therefore, that today's "luxury" will become tomorrow's "necessity" without which life would be "impossible" — it is merely a matter of timing.

To illustrate this, we have only to consider such things as electricity, running water, transportation, housing conditions, furniture, household appliances (electric refrigerators; television; washing machines; gas ranges, etc.), basic education (notice how our concepts of what is "basic" have broadened over the past few years and how we take it for granted that the range of this basic education will become even broader in the coming years), and so on. We have only to look at the dramatic changes that have taken place in a single lifetime, to grasp the speed at which our own lives have been revolutionised and that it is but a matter of time until its achievements come to be shared by every member of the community. When "Welfare Conditions" come to be discussed in the 80's, nobody will even consider mentioning those items which in the 60's, and even in the 70's, were regarded as long-term